

ภาคผนวกที่ 7

ตัวอย่างมาตรฐานการศึกษาและการฝึกอบรมด้านดนตรีบำบัดในทวีปยุโรปและอเมริกา

รูปแบบการศึกษายอบรมด้านดนตรีบำบัดแบบนอร์ดอฟ-รอบบินส์ (Nordoff - Robbins Training)

ดนตรีบำบัดแบบนอร์ดอฟ-รอบบินส์ กำเนิดขึ้นในสหราชอาณาจักร และได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายต่อมาในทวีปยุโรปและอเมริกา ผู้ให้กำเนิดหลักการดนตรีบำบัดแบบนอร์ดอฟ-รอบบินส์ ก็คือ พอล นอร์ดอฟ (พ.ศ.2452-2490) และไคลฟ์ รอบบินส์ (เกิด พ.ศ.2468) เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2502 เมื่อทั้งสองได้พบกันโดยบังเอิญที่โรงเรียนรูดอล์ฟ สเตเนอร์ในสหราชอาณาจักร ซึ่งรอบบินส์เป็นครูสอนพวกเด็กๆ ที่มีความต้องการพิเศษอยู่ที่นั่น ขณะที่รอบบินส์สอนการริเริ่มสร้างสรรค์งานด้านศิลปะแขนงต่างๆ ให้แก่เด็กๆ นอร์ดอฟผู้ซึ่งเป็นนักเปียโนและนักประพันธ์เพลงชาวอเมริกันก็ได้มีโอกาสมาร่วมงานกับรอบบินส์ และงานริเริ่มบุกเบิกของพวกเขาต่อมา ณ โรงเรียนชั้นฟีลด์ ก็ได้รับการบันทึกอย่างดีในหนังสือเล่มแรกที่ทั้งสองเขียนร่วมกันที่ชื่อ “ดนตรีบำบัดสำหรับเด็กผู้พิการ” (นอร์ดอฟและรอบบินส์, พ.ศ.2484) และถึงแม้ว่านี่จะเป็นการเริ่มต้นงานด้านดนตรีบำบัดแต่องค์ประกอบสำคัญของกระบวนการก็เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายในสหราชอาณาจักรหลักการของดนตรีบำบัดแบบนอร์ดอฟ-รอบบินส์ มีพื้นฐานสำคัญ 4 ประการได้แก่

- ความเชื่อว่าในทุกๆคนมีสัญชาตญาณการตอบสนองต่อดนตรีมาแต่กำเนิด
- การใช้ดนตรีที่แต่งสดๆ (improvised) เป็นสื่อกลางหลักในการบำบัด
- การบันทึกเทป การวิเคราะห์ และการประมวลผลการประชุมเพื่อที่ว่าเป้าหมายทั้งทางดนตรีและทางบุคคลจะสามารถระบุได้อย่างชัดเจน
- ความเชื่อที่ได้รับการสนับสนุนจากหลักฐานว่า การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ทางดนตรีจะถูกสะท้อนออกมาทางด้านอารมณ์ ร่างกาย กระบวนการรับรู้ และสภาพทางจิตใจที่ดีของผู้เข้ารับการบำบัด

ดนตรีบำบัดแนว นอร์ดอฟ-รอบบินส์ ได้ถูกนำไปปฏิบัติโดยนักดนตรีบำบัดหลายร้อยคนทั่วโลก เครื่องมืออำนวยความสะดวกที่ใช้ในการช่วยบำบัดนี้ปรากฏอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร เยอรมนี ออสเตรเลีย และสกอตแลนด์ องค์การที่อุทิศตนเพื่อการศึกษาเรื่องดนตรีบำบัดนี้มีอยู่ในประเทศญี่ปุ่น ในประเทศเกาหลี มีโปรแกรมการวิจัยด้านการแพทย์ของนอร์ดอฟ-รอบบินส์อยู่ที่มหาวิทยาลัยฮิวา การปฏิบัติเป็นไปทั้งแบบมีศิลปะและแบบเป็นระบบอย่างวิทยาศาสตร์ กล่าวคือ เป็นศิลปะในแง่ของความคิดสร้างสรรค์ และการตอบสนองต่อความสวยงามที่บรรดานักดนตรีบำบัดสร้างสรรค์ดนตรีให้ตรงกับความต้องการ

ต้องการเฉพาะบุคคลของผู้ป่วย และเป็นระบบอย่างวิทยาศาสตร์ คือ การบันทึกหลักฐานการรักษาแต่ละกรณีศึกษาจะถูกบันทึกเป็นเอกสารเพื่อประโยชน์ในการประเมินผลและการวางแผนการรักษาต่อไป

ผลงานของนอร์ดอฟและรอบบินส์กลายเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางผ่านการบรรยาย การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการสาธิต ผลงานของพวกเขาจึงได้รับความสนใจจากกองทุนวิจัยจากแหล่งต่างๆ มากมายรวมถึง สถาบันสุขภาพจิตแห่งชาติ สหรัฐอเมริกา นอร์ดอฟและรอบบินส์ได้ใช้เวลา 5 ปีหลังจากนั้น (พ.ศ.2505-2510) ทำงานในโครงการดนตรีบำบัดในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของคณะทำงานในองค์กรชื่อว่า หน่วยให้การรักษาสําหรับเด็กไม่ปกติทางจิตอายุต่ำกว่า 7 ปี ('Day-care Unit for Psychotic children under 7') ที่มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนียในเมืองฟิลาเดเฟียจากงานดังกล่าวจึงได้กลายมาเป็นหัวข้อมากมายในหนังสือเรื่อง "ดนตรีบำบัดอย่างสร้างสรรค์" ('Creative Music Therapy') (นอร์ดอฟและรอบบินส์, พ.ศ.2520) ซึ่งเป็นหนังสือสำคัญในการฝึกปฏิบัติการดนตรีบำบัดแบบของนอร์ดอฟ-รอบบินส์ หนังสือมีทั้งหมด 5 ส่วน ซึ่งในแต่ละส่วนประกอบด้วยความคิดหลักของการฝึก อันได้แก่

1. รู้จักกับดนตรีเพื่อเด็ก
2. กรณีศึกษา
3. เทคนิคและวิธีการด้านการวิจัยทางการแพทย์
4. การประเมินผล
5. การพัฒนาแหล่งที่มาของดนตรี

การฝึกอบรมด้านดนตรีบำบัดครั้งแรกจัดขึ้นโดย นอร์ดอฟและรอบบินส์ เริ่มในปี พ.ศ. 2517 โดยอยู่บนพื้นฐานของ 5 เรื่องดังกล่าว และทั้งๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ปี ที่เกิดขึ้นมีการแทรกแซงจากผู้ที่มีความเห็นต่างออกไป แต่พวกเขาก็ยังคงยืนหยัดเป็นแรงสำคัญในการพัฒนางานด้านนี้มาโดยตลอด

นักบำบัดของนอร์ดอฟ-รอบบินส์ทำงานทั่วโลกร่วมกับกลุ่มคนในวงกว้าง รวมทั้ง เด็กพิการ คนที่อยู่ภายใต้การดูแลทางจิต ผู้ใหญ่ที่จัดอยู่ในกลุ่มที่กำลังหาวิธีการที่สร้างสรรค์ เพื่อช่วยแก้ปัญหาทางอารมณ์ หรือเพื่อพัฒนาตนเอง และคนที่มีปัญหาเกี่ยวกับการรักษา รวมถึงการดูแลผู้ป่วยสูงอายุ

นอร์ดอฟ-รอบบินส์ได้นำดนตรีบำบัดมาประยุกต์ใช้ทุกๆ กลุ่มคน งานดังกล่าวนี้พวกเขาให้ความสำคัญกับศักยภาพทางประสบการณ์ด้านดนตรีของแต่ละบุคคล รวมทั้งวิธีการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ป่วยโดยให้เป็นไปอย่างธรรมชาติ ความสามารถทางดนตรีของนักดนตรีบำบัดจะถูกนำมาใช้ ผสมกับต้องมีการเรียนรู้ความต้องการและประสิทธิภาพใน

การเจริญเติบโตของแต่ละบุคคล เช่น ความพิการ อาการของโรค และการบาดเจ็บ ความสามารถทางดนตรีและประสบการณ์ของนักดนตรีบำบัดจะทำให้เกิดการพัฒนาของผู้ป่วยและจะสามารถช่วยให้ผู้ป่วยเอาชนะอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้มีชีวิตที่น่าพอใจมากขึ้น

หลักสูตรผู้เชี่ยวชาญ(ปริญญาโท)สาขาดนตรีบำบัด

หลักสูตรผู้เชี่ยวชาญระยะเวลา 2 ปี สาขาดนตรีบำบัดเวลาปกติ (MMT) จะช่วยให้ผู้เรียนเป็นนักดนตรีบำบัดอาชีพอย่างเต็มตัว ด้วยผู้เชี่ยวชาญที่พร้อมดูแลเอาใจใส่อย่างดี การวิจัย และการฝึกอบรมทางการแพทย์ หลักสูตรนี้ได้รับการตรวจสอบและรับรองจากมหาวิทยาลัยCity และได้รับการยอมรับจากรัฐบาล ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่มีสิทธิ์เข้าลงทะเบียนกับHealth Professions Council and use the protected title music therapist. (และสามารถใช้ชื่อเป็นนักดนตรีบำบัดได้อย่างถูกต้อง) หากไม่มีการยอมรับที่ถูกต้องตามกฎหมายเช่นนี้ การฝึกปฏิบัติเป็นนักดนตรีบำบัดจะไม่สามารถเป็นไปได้อีก ในสหราชอาณาจักร การฝึกอบรมนี้อยู่ในระดับเดียวกับมาตรฐานที่วางไว้ในยุโรปที่ปัจจุบันกำลังได้รับการพัฒนาโดย European Music Therapy Confederation และผู้สมัครจากนานาชาติก็มักจะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันอยู่เสมอ สถาบันแห่งนี้เป็นที่รู้จักในเรื่องมาตรฐานทางด้านการวิจัยและทางด้านการแพทย์สูงสุด และพบว่าผู้เรียนทั้งหมดตลอดหลายปีที่ผ่านมาได้รับการว่าจ้างหลังจากจบการศึกษาแล้ว

เกี่ยวกับโปรแกรม MMT

กระบวนการของนอร์ดอฟ-รอบบิ้นส์สู่นักดนตรีบำบัดเกิดขึ้นจากงานบุกเบิกของพอล นอร์ดอฟและโคลฟี โอเวน ในช่วงปีทศวรรษที่ 50 และ 60 (พ.ศ.2493-2512) กระบวนการนี้มีพื้นฐานมาจากความเชื่อที่ว่าทุกคนสามารถตอบสนองต่อดนตรีได้ แม้ว่าจะป่วยหรือพิการอย่างไรก็ตาม ผู้ป่วยและนักบำบัดต่างดนตรีสดด้วยกัน ซึ่งจะสร้างความสัมพันธ์ด้านดนตรีแบบสร้างสรรค์ในขณะที่กระบวนการรักษาโรคดำเนินไปด้วย และสามารถเชื้อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในผู้ป่วย คุณลักษณะเฉพาะตัวหนึ่งเดียวของดนตรีในฐานะการบำบัดจะทำให้การสื่อสารดีขึ้นและสามารถช่วยให้ผู้คนอยู่อย่างมีความคิดริเริ่มและสามารถแก้ปัญหาได้ดี

ขณะที่การฝึกอบรมให้ความสำคัญหลักๆ กับการพัฒนาทักษะดนตรีทางการแพทย์ หลักสูตรนี้จะแนะนำให้ผู้เรียนได้รู้จักกับมุมมองตามหลักทฤษฎีอื่นๆ เช่น พัฒนาการของเด็กก่อนวัย (early infant development) และลักษณะบุคลิกภาพแปรปรวน (psychodynamics) มีการกระตุ้นให้ผนวกรวมแนวความคิดดังกล่าวเข้าไปกับแนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์เรื่องดนตรีบำบัด ยิ่งไปกว่านั้น ผู้เรียนจะได้เรียนท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่มีชีวิตชีวาเต็มไปด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรม กับสถานที่ต่างๆ ในชุมชนและหลักสูตร MMT ตรงตามข้อ

กำหนดสำหรับการขึ้นทะเบียนของ the Health Professions Council ในสหราชอาณาจักร นักดนตรีบำบัดผู้มีคุณสมบัติที่ได้รับประกาศนียบัตรในสาขาดนตรีบำบัดของนอร์ดอฟ-ร็อบบิ้นส์นั้น สามารถเลื่อนระดับไป (ศึกษาต่อ) ที่ MMT โดยปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับปริญญาโทให้สมบูรณ์

โครงสร้างหลักสูตรดนตรีบำบัดของนอร์ดอฟ - ร็อบบิ้นส์

หัวใจสำคัญของการฝึกอบรมนี้ คือ พัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนจากนักดนตรีไปสู่ นักบำบัดทางดนตรี หลักสูตรนี้เน้นการพัฒนาในระดับสูงของทักษะ 5 ด้านหลักๆ ได้แก่

1. ด้านดนตรี

มีการอบรมพิเศษรายบุคคล/กลุ่มย่อยเรื่องเทคนิคการแต่งเพลงสดและทักษะด้าน คีย์บอร์ด การสอนเรื่องการใช้สำนวนทางดนตรีของดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมแหล่งต่างๆ (cross-cultural musical resources) ต้องเรียนรู้การใช้งานของคีย์บอร์ด การใช้เสียงร้อง เครื่องเคาะ (percussion) และเครื่องดนตรีอื่นๆ นอกจากนี้ยังมีการประชุมกลุ่มรายสัปดาห์ว่าด้วยวิธีการ ประพันธ์ดนตรีแบบแต่งสด(Improvisation) การประชุมเชิงปฏิบัติการและมีการดูงานเพิ่มเติม

2. ด้านการบำบัดรักษาโรค

มีการสังเกตงานด้านการแพทย์และการนำเสนอกรณีศึกษา การประชุมกลุ่ม และการพบรายบุคคลกับเด็กๆ และผู้ใหญ่ทั้งที่เกี่ยวข้องและในชุมชน ทั้งนี้มีการควบคุมดูแล ด้านการแพทย์อย่างเข้มงวด

3. ด้านบุคคล

การบำบัดด้วยดนตรีรายบุคคลและกลุ่มบำบัดแบบเป็นความลับรายสัปดาห์จะใช้นักดนตรีบำบัด โดยมีนักกิจกรรมบำบัด และนักจิตบำบัดเข้าไปร่วมประชุมด้วย การเคลื่อนไหวโดยการเต้นและการร้องเพลงร่วมกันทุกสัปดาห์เพื่อเสริมสร้างการรับรู้ทางร่างกายและการทำงานร่วมกันของเสียง

4. ด้านวิชาการ

ต้องมีการเรียนวิชาต่างๆ ได้แก่ ทฤษฎีดนตรีบำบัด วิธีการวิจัย การศึกษาส่วนบุคคล (Individual Study) จิตเวช ความพิการ พัฒนาการของเด็ก และด้านสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

5. ด้านผู้เชี่ยวชาญ

มีการประเมินค่าและการจัดเตรียมเอกสาร ฝึกทักษะในการนำเสนอผลงาน และมีการทำงานร่วมกันกับผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆที่เกี่ยวข้อง

การฝึกอบรมนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเตรียมพร้อมสู่การเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ดีในทุกๆ สาขา วิชาทางการแพทย์และเพื่อการทำงานส่วนตัวในอนาคต

โอกาสของผู้สำเร็จการศึกษา

นักดนตรีบำบัดที่ได้รับการฝึกอบรม และผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้มีคุณสมบัติที่สามารถเป็นสมาชิกของสมาคมนักดนตรีบำบัดมืออาชีพ (The Association for Professional Music Therapists) ได้และสามารถทำงานต่อในสาขาการบริการด้านสุขภาพ การศึกษา สังคม และด้านงานราชทัณฑ์ นอกจากนี้ผู้สำเร็จการศึกษาจำนวนมากยังทำวิจัยต่อไปด้วย บรรดาผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร MMT ของนอร์ดอฟ-รอบบินส์เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่กำลังเติบโตขึ้นของนักดนตรีบำบัดฝึกหัดที่ทำงานในสหราชอาณาจักรทุกวันนี้ ปัจจุบันนักดนตรีบำบัดได้รับการขึ้นทะเบียนกับ Health Professions Council อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

หลักสูตร MMT ของนอร์ดอฟ-รอบบินส์เป็นการฝึกอบรมระดับสูงกว่าปริญญาตรี ด้านดนตรีบำบัด และเป็นหลักสูตรที่ต้องการทักษะความชำนาญขั้นสูงทั้งด้านดนตรี วิชาการ และด้านบุคคล ดังนั้นก่อนสมัครเข้าหลักสูตร จะต้องผ่านการพิจารณาด้านความสามารถทางด้านดนตรี วุฒิภาวะส่วนบุคคล และทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แม้ว่าทักษะทางดนตรีจะเป็นสิ่งจำเป็น แต่ประสบการณ์ชีวิตและการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ *(ไม่ว่ารูปแบบหรือการฝึกแบบใดก็ตาม)* ก็เป็นสิ่งสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน ผู้สมัครควรมีคุณสมบัติเพื่อเข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตร MMT ตรงตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- ปริญญาหรืออนุปริญญาหรือประสบการณ์เชี่ยวชาญเทียบเท่า (ไม่จำเป็นต้องเป็นสาขาดนตรีโดยเฉพาะ)
- มีประสบการณ์ด้านงานกับเด็กหรือผู้ใหญ่ที่เป็นโรค ไร้ความสามารถ หรือมีความบกพร่องทางจิต(trauma)
- มีทักษะระดับสูงในการเล่นเครื่องดนตรีชนิดแรก (ประมาณระดับ 8 หรือเทียบเท่า)
- มีทักษะพื้นฐานที่ดีด้านคีย์บอร์ด รวมทั้งการประสานเสียงโดยใช้คีย์บอร์ดด้วย
- มีทักษะความชำนาญด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษที่ระดับคะแนน IELTS 6.5 หรือเทียบเท่า หากเป็นไปได้ควรมีประสบการณ์ในการเรียนจิตวิทยาด้วย

รูปแบบการศึกษอบรมด้านดนตรีบำบัดที่กำหนดโดย NAMT (National Association of Music Therapy)

การรับรองมาตรฐาน

หลักสูตรวิชาการที่ได้รับการอนุมัติต้องผ่านการรับรองโดยสมาคมสถาบันดนตรีแห่งชาติ (the National Association of Schools of Music) - NASM ซึ่งเป็นหน่วยงานรับรองมาตรฐานที่มี “ความเชี่ยวชาญ” มีหน้าที่รับผิดชอบในการให้มาตรฐานรับรองแก่หลักสูตรทางด้านดนตรีทั้งหมดในการศึกษาระดับสูงในสหรัฐอเมริกา

ผู้สอน

การอนุญาตให้สิทธิมีความสามารถในการสอน (Faculty authorization) มีความจำเป็นสำหรับการสอนในหลักสูตรดนตรีบำบัดระดับปริญญาตรี คุณสมบัติที่เหมาะสมรวมไปถึง MT-BC ปริญญาโทสาขาดนตรีบำบัด หรือสาขาที่เกี่ยวข้องที่พร้อมการปฏิบัติงานตามหลักสูตรดนตรีบำบัดต้องมีประสบการณ์ทางการแพทย์ที่ได้รับการบันทึกเป็นเอกสารและได้รับค่าจ้างอย่างน้อย 5040 ชั่วโมง สำหรับการสอนในหลักสูตรปริญญาตรีนี้ ผู้สอนจะต้องมีคุณสมบัติทั้งหมดที่กล่าวมาบวกกับปริญญาเอกหรือประสบการณ์เป็นอาจารย์ที่ได้รับอนุญาตสอนนักศึกษาปริญญาตรีสาขาดนตรีบำบัด 5 ปี (ยกเว้นผู้ที่สอนหลักสูตรเบื้องต้นและการปฏิบัติงานทางการแพทย์ซึ่งต้องสำเร็จการศึกษา MT-BC หรือ RMT และยกเว้นสำหรับผู้สอนหลักสูตรเบื้องต้นจิตวิทยาทางด้านดนตรี)

ผู้อำนวยการหลักสูตรดนตรีบำบัดนี้ จะได้รับการว่าจ้างแบบเต็มเวลาตามที่กำหนดโดยสถาบันที่ให้ปริญญา และจำเป็นจะต้องมีผู้สอนที่ได้รับอนุญาตและได้รับการว่าจ้างแบบเต็มเวลา 2 คน หากทั้งสองหลักสูตรผ่านการเสนอ

หลักสูตร

ปริญญาบัณฑิตประกอบด้วยทฤษฎีดนตรีบำบัด/จิตวิทยาทางดนตรี/หลักสูตรการปฏิบัติ/การฝึกงานอย่างน้อย 16% ; หลักสูตรด้านดนตรีเป็นส่วนประกอบอย่างน้อย 45%; ศาสตร์ด้านพฤติกรรม/สุขภาพ/ธรรมชาติอย่างน้อย 16% และต้องประกอบด้วยหลักสูตรการเรียนการสอนในสาขาจิตวิทยาบกพร่อง เด็กพิเศษ และกายวิภาคศาสตร์มนุษย์/สรีรศาสตร์ การศึกษาด้วยวิธีทางสถิติและการวิจัยก็มีความจำเป็น(อาจจะถูกรวมไปในจิตวิทยาทางดนตรี) หลักสูตรดังที่กล่าวมาข้างต้นจะถูกนำไปประเมินร่วมกันกับรายชื่อของ NAMT Professional Competencies เพื่อพิจารณาว่าความสามารถที่มีอยู่นั้นจะถูกนำไปใช้จัดการกับปัญหาได้อย่างไร/ที่ไหน

ดุชฎีบัณฑิต ผู้สมัครต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตสาขาดนตรีบำบัดหรือหลักสูตร “เทียบเท่า” และการฝึกงานด้านการแพทย์ 6 เดือน ที่ จะได้รับการอนุมัติให้ผ่านเกณฑ์กำหนดปกติ คือ 30 ชั่วโมงฝึกงาน โดยครึ่งหนึ่งของจำนวนชั่วโมงทั้งหมดควรเป็นหลักสูตรวิชาดนตรีบำบัด และอีกครึ่งหนึ่งควรเป็นสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (หมายเหตุ: ไม่มีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับปริญญาดุชฎีบัณฑิต)

การฝึกงานด้านการแพทย์

จะต้องประกอบด้วยการฝึกงานด้านการแพทย์ 6 เดือนต่อเนื่องและ 1040 ชั่วโมงเป็นอย่างต่ำ คุณสมบัติพิเศษอื่นๆ ที่ผ่านการรับรองและได้รับอนุญาตสามารถนำมาปรับ

ใช้ได้หากคุณสมบัตินั้นๆ เกี่ยวกับการบริการด้านดนตรีบำบัดและมี **Certification Board for Music Therapists (MT-BC)** อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ การยื่นความจำนงขอเข้ารับหลักสูตรต้องถูกเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาการฝึกงานด้านการแพทย์ AMTA (the AMTA Clinical Training Committee) เพื่อการอนุมัติ AMTA มีหน้าที่รับผิดชอบหลักสูตรฝึกงานด้านการแพทย์ ผู้อำนวยการหลักสูตรจะต้องเป็นสมาชิกผู้เชี่ยวชาญ (Professional Member) ของ AMTA (American Music Therapy Association) มีหนังสือรับรองของ MT-BC (ที่มีผลใช้ตั้งแต่ 1 มกราคม 2531) (1/1/88) ได้รับการว่าจ้างจากสถานที่หนึ่งหรือมากกว่านั้นเป็นเวลาอย่างน้อย 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีประสบการณ์การทำงานเต็มเวลาหลังการฝึกงานอย่างน้อยเป็นเวลา 3 ปี (หรือเทียบเท่า) ประสบการณ์เต็มเวลา 1 ปีในด้านคุณสมบัติพิเศษอื่นๆ และผ่านการประชุมเชิงปฏิบัติการ 5 ชั่วโมง เกี่ยวกับเรื่องการดูแลควบคุมการฝึกงานด้านดนตรีบำบัด หรือการฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองเป็นลายลักษณ์อักษรอื่นๆ

การรับรองมาตรฐานการเรียนการสอนที่กำหนดโดย AAMT

สถาบันการศึกษาที่มีหลักสูตรดนตรีบำบัดควรผ่านการรับรองโดยหน่วยงานตัวแทนส่วนภูมิภาคหรือหน่วยงานตัวแทนที่เชี่ยวชาญ สถาบันการศึกษานั้นๆสามารถขอเข้ารับการรับรองจากทั้งสมาคมโรงเรียนดนตรีแห่งชาติ NASM และ การอนุมัติจากต้นแบบ AAMT หรือการอนุมัติจาก AAMT เพียงอย่างเดียว สมาคมโรงเรียนดนตรีแห่งชาติ (NASM) และ AAMT จะคอยเป็นที่ปรึกษาซึ่งจะช่วยในการรวบรวมกระบวนการและตารางเพื่อเป็นตัวอย่างสำหรับบรรดาโรงเรียนที่กำลังต้องการทั้งการรับรองมาตรฐานและการอนุมัติจาก AAMT และเพื่อช่วยให้เกณฑ์ของการรับรองมาตรฐานและการอนุมัติสอดคล้องกันอีกด้วย

ผู้สอน

สถาบันการศึกษาจะต้องจ้างผู้สอนสาขาวิชาดนตรีบำบัดในจำนวนที่เพียงพอ โดยที่ผู้สอนจะต้องมีคุณสมบัติทั้งทางการศึกษาและประสบการณ์ในการบริหารหลักสูตรดนตรีบำบัด สอนวิชาหลักของหลักสูตร ให้คำแนะนำแก่นักศึกษาด้านดนตรีบำบัด จัด ดูแลควบคุมสาขาและการฝึกงานของหลักสูตรนี้ สถาบันการศึกษามีอำนาจในการตัดสินใจพิจารณาคุณสมบัติของผู้สอน

หลักเกณฑ์การอนุมัติ

หลักเกณฑ์การอนุมัตินี้ใช้ได้ทั้งระดับปริญญาบัณฑิตและมหาบัณฑิต

เกณฑ์พื้นฐานคุณภาพในการศึกษาหลักสูตรดนตรีบำบัดนี้คือขอบเขตที่ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรมีความสามารถตรงตามความต้องการสำหรับการใช้ดนตรีเพื่อการบำบัดรักษา ทักษะความสามารถต่างๆ ที่ล้วนถูกกำหนดขึ้นเพื่อเป็นหลักสำคัญสำหรับหลักเกณฑ์

การอนุมัติทั้งหมด กล่าวคือ ตัวแปรและปัจจัยทั้งหมดที่มีผลต่อคุณภาพของหลักสูตร (ตามที่สรุปไว้ในมาตรฐานต้นแบบ AAMT) จะถูกพิจารณาในลักษณะที่ว่าตัวแปรและปัจจัยเหล่านั้นส่งผลอย่างไรบ้างในการช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะความสามารถเป็นนักดนตรีบำบัด โดยสรุปหลักเกณฑ์ต้นแบบ AAMT ถูกกำหนดโดยใช้ทักษะความสามารถเป็นพื้นฐาน หลักมาตรฐานนี้มุ่งเน้นเพื่อรับประกัน (รับรอง) ผลลัพธ์สูงสุดของการศึกษาและการฝึกอบรม (ตัวอย่างเช่น ทักษะความสามารถของผู้เรียน) มากกว่ามุ่งเน้นการควบคุมหรือบังคับตามกระบวนการฝึกหรือการศึกษาเฉพาะทาง

ทักษะความสามารถที่ต้องการตามแบบดนตรีบำบัดของ AAMT

ทักษะความสามารถที่จำเป็นได้แก่พื้นฐานต่างๆ ด้านดนตรี (ทฤษฎีและประวัติของดนตรี การประพันธ์และการปรับแต่งบทเพลง สื่อการแสดงหลัก คีย์บอร์ด กีตาร์ เสียงร้อง เครื่องดนตรีประเภท Nonsymphonic การประพันธ์เพลงสด การควบคุมวงดนตรี และการเคลื่อนไหวของเสียงดนตรี movement) พื้นฐานทางด้านการแพทย์ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องกลศาสตร์ของการบำบัด ความสัมพันธ์เกี่ยวกับการรักษาโรค) ดนตรีบำบัด (พื้นฐานและองค์ประกอบที่สำคัญ การประเมินผลผู้ป่วย การวางแผนการรักษา การปฏิบัติตามแผนการรักษา การประเมินผลการบำบัด การอนุญาตให้ออกจากการบำบัด การสื่อสารเกี่ยวกับการบำบัด ความร่วมมือระหว่างกัน Interdisciplinary* Collaboration การควบคุมดูแลและการบริหาร และจริยศาสตร์). (Bruscia, K.E., Hesser, B. & Boxill, E. H., 1981).

การฝึกอบรมในสาขาที่สนใจก่อนฝึกงานและการฝึกงาน

สถาบันการศึกษามีความรับผิดชอบหลักในด้านการศึกษาและการฝึกอบรมผู้เรียน รวมถึงการฝึกอบรมในสาขาที่สนใจก่อนฝึกงานและการฝึกงานซึ่งมีความจำเป็นต้องผ่านชั่วโมงฝึกงานด้านการแพทย์อย่างน้อย 900 ชั่วโมง ตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา การฝึกงานถูกออกแบบให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละบุคคล

สำหรับเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่สัมพันธ์กับการศึกษาและการฝึกอบรมด้านการแพทย์ (ต้นแบบ NAMT และ AAMT) เกี่ยวข้องกับ : เกณฑ์มาตรฐานของ NAMT และกระบวนการอนุมัติหลักสูตรการศึกษา แนวทางขึ้นากการฝึกอบรมด้านการแพทย์ของ NAMT เกณฑ์มาตรฐานของ NAMT ในการฝึกสำหรับผู้สอนด้านดนตรีบำบัด ทักษะความสามารถแบบผู้เชี่ยวชาญตามมาตรฐานของ NAMT (NAMT Professional Competencies) คู่มือสำหรับการอนุมัติ AMTA ของหลักสูตรการศึกษาด้านดนตรีบำบัดภายใต้หลักเกณฑ์ต้นแบบ AAMT และทักษะความสามารถสำคัญของต้นแบบ AAMT เกณฑ์วิธีการอื่นๆ รวมถึงเกณฑ์การฝึกงานด้านการแพทย์ของ AMTA และ หลักการทางจริยศาสตร์ของ AMTA

